

РЕШЕНИЕ

№ 5821

гр. София, 01.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
публично заседание на 02.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3894** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр. /.

Делото е образувано по жалбата на „И. къща [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. С. Е.-У., С. С. Е.-У. и С. М. Е. против решение № 58/02.03.2012 г. на Комисията за защита от дискриминация-Пети специализиран постоянен заседателен състав. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради нарушение на процесуалните правила и на материалния закон. Обосновават се съображения за липсата на фактическия състав на нормата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. Твърди се, че Комисията не се е произнесла по всички направени възражения и не е анализирала доказателствата в тяхната съвкупност. Излагат се доводи за прекомерност на размера на наложените наказания. Претендира се отмяна на оспореното решение, респ. намаляване на размера на наложените санкции и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът - Комисията за защита от дискриминация, не изразява становище по жалбата.

Заинтересованите страни Д. Д. Д. и Р. С. С. не изразяват становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в законоустановения срок от надлежна страна-адресати на индивидуален

административен акт с негативни правни последици.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Производството пред административния орган е образувано с разпореждане № 133/17.03.2011 г. на Председателя на Комисията за защита от дискриминация, въз основа на жалба вх. № 44-00-27/08.03.2011 г., подадена от Д. Д. Д. и Р. С. С.. В жалбата са изложени оплаквания за дискриминация по защитен признак „сексуална ориентация”. Повод за подаване на жалбата е публикация от 27.01.2011 г., озаглавена „Градски първенци под един покрив с гейове”, в интернет портал www.marica.bg, собственост на „И. къща [фирма]”, представлявано от управителя С. М. Е..

С разпореждането за образуване на производството, на страните е указано разпределението на доказателствената тежест и им е предоставена възможност в 7-дневен срок от съобщаването да представят писмени искания, възражения и доказателства. От управителя на [фирма] е подадено възражение вх. № 16-20-332/04.05.2011 г., в което са изложени доводи, че публикацията има информативен характер и нито един от използваните изрази не е обиден и дискриминиращ.

В резултат на предварителното проучване е изготвен доклад-заключение, за който страните са уведомени с нарочно съобщение, като им е указана възможността да се запознаят със събраните доказателства, да правят искания и бележки и да сочат доказателства. На 27.07.2011 г. от пълномощника на „И. къща [фирма]” е депозирана молба вх. № 551, с която се възражава срещу активната легитимация на жалбоподателите като страни в производството.

В хода на проучването по преписката са настъпили промени в управлението на „И. къща [фирма]”, като за управител на дружеството е избрана С. С. Е. - У.. С оглед на това, административния орган с писмо изх. № 16-20-476/28.06.2011 г. е изискал становище и информация от новоизбрания управител на търговското дружество.

На 24.11.2011 г. е проведено открито заседание, на което са изслушани свидетелските показания на Д. Д. Л. - Б., в качество й на автор на материала озаглавен „Градски първенци под един покрив с гейове”. От страна на пълномощника на „И. къща [фирма]” е депозирано заключително становище вх. №16-20-838/06.12.2011 г.

Въз основа на така проведеното административно производство и установеното от фактическа страна, административният орган е издал оспореното решение, с което е установил, че „И. къща [фирма]”, чрез публикацията си от 27.01.2011 г., озаглавена „Градски първенци под един покрив с гейове” в интернет портала www.marica.bg, е извършила пряка дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. по признак „сексуална ориентация” по отношение на Р. С. С. и Д. Д. Д., на основание чл. 80, ал. 2 във връзка с ал. 1 от ЗЗДискр. на „И. къща [фирма]” е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева за допуснатото извършване на установената дискриминация, на основание чл. 78, ал. 1 от ЗЗДискр. на С. М. Е. е наложено наказание глоба в размер на 500 лева за извършването на установената дискриминация и на основание чл. 76, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 47, т. 2 и т. 4 от ЗЗДискр., с цел предотвратяване на бъдещи подобни нарушения, на „И. къща [фирма]” са наложени принудителни административни мерки, като е предписано разработването и въвеждането на правила и механизми за самоконтрол, с оглед недопускане на дискриминация от страна на „И. къща [фирма]” и ръководството на дружеството в публикациите на всички издавани от него печатни и електронни издания.

При извършената на основание чл. 146 от АПК служебна проверка за

законосъобразност, настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е издадено от компетентния по чл. 47 от ЗЗДискр. административен орган, а именно: Комисията за защита от дискриминация, в качеството ѝ на специализиран държавен орган, осигуряващ предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и равенство на възможностите.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В изпълнение на чл. 55 от ЗЗДискр., Комисията за защита от дискриминация е реализирала предвидената в специалния закон процедура по проучване, като е изисквала и приложила по преписката становищата на участниците в производството. Съгласно чл. 59, ал. 3 от ЗЗДискр. на страните е предоставена възможност да се запознаят със събраните писмени доказателства и да изразят своето становище. Съобразно чл. 60-63 от ЗЗДискр. е насрочено и проведено открито заседание, на което са присъствали страните, изслушано е тяхното становище и са събрани поисканите от тях доказателства.

При така развитото се административно производство, неоснователни са доводите, изложени в жалбата, че ЗЗДискр. не се е произнесла по всички направени възражения и не е анализирала доказателствата в тяхната съвкупност. Видно от мотивната част на оспореното решение, административният орган се е произнесъл по всички възражения, като е обсъдил събраните доказателства в пълнота и взаимна съвкупност. Настоящият съдебен състав напълно споделя изложените от Комисията съображения в проведеното на 24.11.2011 г. относно спецификата на активната легитимация на жалбоподателите в административното производство по ЗЗДискр., поради което не намира за необходимо да ги приповтаря.

От правна страна, оспореното решение е мотивирано с разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр.

Визираната разпоредба забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Р. Б. е страна. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба, пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства.

За да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗДискр. е необходимо да са осъществени всички елементи на фактическия състав на приложимата специална правна норма, както от обективна, така и от субективна страна. Неправомерния диференциран подход към дадено лице или определен кръг от лица трябва да е обвързан от признак по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр.

Като защитен признак по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. в настоящия случай е посочен признака „сексуална ориентация”. Използваните в публикацията изрази, думи и изрази за означаване на хората с различна сексуална ориентация, представляват словестни действия, които безспорно водят до неравно третиране на тези хора в сравнение с останалите. В този смисъл, правилни са изводите на Комисията, че използваните в статията изрази, натоварени с негативна семантика, накърняват пряко правата и законните интереси на тази група лица и представляват пряка дискриминация, основана на признака „сексуална дискриминация”. Прокламираните

от Конституцията на Р. Б. право на свободно изразяване на мнение и свобода на словото и на печата не могат да бъдат за накърняване на други конституционно закрепени права, едно от които е и правото на добро име и правото на защита срещу посегателства, с които се накърняват правата на гражданите. В този смисъл изтъкнатите от страна на жалбоподателя доводи за информационния характер на статията, респ. за журналистическата свобода при подбирането на изразните средства за представяне на факти и събития не могат да бъдат споделени.

В заключение, настоящият съдебен състав намира за неоснователен доводът на жалбоподателя за завишен размер на наложената имуществена санкция. Размерът на имуществената санкция е индивидуализиран от административния орган съобразно тежестта на нарушението, смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства.

С оглед на изложеното, настоящият състав счита, че административния орган, в хода на валидно проведено административно производство, правилно е приложил материалния закон, в частност чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр., спрямо установените в административното производство факти, поради което и решението на КЗДискр. следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 33 - ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „И. къща [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. С. Е.-У., С. С. Е.-У. и С. М. Е. против решение № 58/02.03.2012 г. на Комисията за защита от дискриминация-Пети специализиран постоянен заседателен състав.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: